

velfer, skal min Forespørgsel til den ærede Kirke-
minister være, om han vil meddele Rigsdagen,
eller nu først og fremmest Folkethinget, for det
Første disse Brettesættelser, saa at man kan
lære dem nøjagtigt at kjende og deraf see, hvor-
vidt det er Tilfældet, hvad man er meget til-
bøielig til at troe, og hvad jeg for mit Ved-
kommende erklærer, at jeg er meget tilbøielig til
at troe, at Kirkeministeren og de nævnte Bi-
skopper ere gaaede udenfor deres Magt og
Myndighed, samt foruden disse Brettesættelser
meddele os de Skrivelser, som forinden skulle
være og maae være veglede imellem Kirke-
ministeriet og vedkommende Biskopper, fordi jeg
mener, at man ogsaa trænger til at kjende disse
Skrivelser som en Motivering af selve disse
Brettesættelser, — om den ærede Kirkeminister
er villig til at meddele os alt dette, for at vi
kunne see klart i Sagen og erfare, hvad den
nuværende Kirkestyrelse troer at kunne tillade
sig, og deraf komme til en klar Mening om,
hvad der er at gjøre for os, for at saadanne
uheldige Skridt ikke skulle finde Sted i Frem-
tiden, Skridt — det er muligt, at den ærede
Kirkeminister ikke har seet, hvad de kunne føre
til, men saa skal jeg tillade mig at gjøre ham
opmærksom derpaa, — Skridt, der kunne have
en langt uheldigere Følge for Folkekirken, end
enten det foreliggende Lovforslag, af hvilket jeg
kun seer Held, eller andre endnu videregaaende
Forslag, som man rimeligviis vil frembringe,
hvis der lægges Hindringer i veien for dette
Lovforslag, ville kunne føre til, —
3. det foreliggende Forslag er der forlangt,
at et vist Antal af Familier skulde kunne slutte
sig om en tjenstledig Præst, der altsaa ved sin
Kalbelse, ved sin Ordination, har Kirkesty-
relsens Godkjendelse og Stempel, at et vist
Antal Familier skulde kunne slutte sig om en
saadan Præst, naar de boe i en ikke altfor
lang Afstand fra hverandre, og paa egen Be-
kostning opføre en Kirke eller en Vedfald, samt
lønne den Præst, om hvilken de slutte sig, og
den Kirkesanger, som ogsaa er nødvendig. Men
dersom dette Forslag ikke vedtages, og dersom
der er Sandhed i de Nyheter, der gaae om den
biskoppelige Brettesættelse til de nævnte Præster,
og dersom der er mindste Ret eller Troie til at
give en saadan Brettesættelse, at forbyde de af

Staten ansatte Præster af Folkekirken at hjælpe
de Medlemmer tilrette, som ikke ere udtraadte
af Folkekirken, og hjælpe den Præst tilrette,
som er Præst for disse Medlemmer, men som
dog virkelig paa Grund af Sygdom og Andet
kan være forhindret fra selv at udrette sin
Tjeneste lige saa godt som en anden Præst —
dersom, siger jeg, dette er Tilfældet, hvad
bliver saa Følgen deraf? Saa bliver den
naturlige og nødvendige Følge deraf, at ved-
kommende Præst ordinerer sig selv Medhjælpere,
og jeg troer, at den, om hvem der i dette
Dilemma nærmest kan være Tale, vil vælge saa-
danne Medhjælpere blandt dem, der ved at
gaae Universitetveien have faaet det Verdoms-
stempel, som kræves af de Præster, som Staten
selv beskifter; men for det Første er det jo
muligt, at han kunde blive tvungen til ikke at
holde sig til dem alene, og for det Andet er
hans Liv kun et Menneskeliv, og der kan komme
Den efter ham, der ikke vil tage dette Hensyn,
og jeg spørger da den ærede Kirkeminister, om
Ministeren og hans Biskopper ville være bedre
tjente med, eller foretrække at see en Kreds af
Præster, der ikke have modtaget og ingensinde
ville modtage Statens Kalbelse, der ikke have
modtaget og ingensinde ville modtage Ordina-
tionen igjennem Folkekirken Biskopper, men
som baade af Folkekirken Præster og af Folke-
kirken Menigheder kjendes; for at være lige saa
gode som dem, Staten kan lade, om han mener,
at han selv og hans Biskopper ville foretrække
en saadan Kreds af Præster, og om han mener,
at Folkekirken er bedre tjent med, at der ved
Siden af Folkekirken, bestaaer en Kirke, der i
Antet, hverken i Tro, Lære eller Ritus, stiller
sig fra Folkekirken, i hvis Medlemmer vi
derfor i Sæt og Alt, see Brødre, Fuld-
brødre, bestaaer et Samsund, en Menig-
hed, der, fordi Kirkestyrelsen er gaaet den
— jeg tillader mig at sige — ukloge Vej,
som den er begyndt paa, og som den synes at
ville fortsætte, er tvungen til at have et Sæt
Præster, der ere ligesaa gode, og som vi be-
tragte som ligesaa gode som Folkekirken Præ-
ster, men som hverken have Statens Kalbelse
eller den bisboppelige Ordination, hvilken sidste
forøvrigt slet ikke vil sige mere end Ordina-
tion af en Præst; thi enhver Præst kan